

"Je ogen spraken"

je ogen spraken

je fronste

meer rimpels

dan voorheen

wist dat de dood

je onderhuids raakte

maar je ging niet

met hem mee

wij begrepen

dat jij het niet lang

meer zou maken

je bleef praten

tot je stem als

waterval vertraagde

en je ogen spraken

later pakte jij

de handen in

een woordloos

samen zijn

een bedankje

voor het delen

van de ergste pijn

wij zagen

in het afscheid

nog een lieve lach

wisten dat

jij zielsveel

om ons gaf

tot je bent gegaan

wij bleven staan

in de leegte

van het ogenblik

week het licht

uit open ogen

maar jouw gezicht

heeft onze naam

wil melker

20/01/2016

www.wilmelkerrafels.deds.nl

© januari 2016, wil melker, BasicPublishing.nl